

266.

**Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki
Społecznej**

z dnia 30 marca 1925 r.

**w sprawie wykluczenia od prawa do świadczeń
zabezpieczeniowych osób zabezpieczonych na
wypadek bezrobocia, pozostających bez pracy
na skutek choroby, inwalidztwa, strajku lub
też przewinień, które na mocy obowiązujących
ustaw powodują wydalenie z pracy.**

Na mocy art. 4 i 39 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo do otrzymywania zasiłków na wypadek bezrobocia tracą zabezpieczeni na cały czas przejściowej niezdolności do pracy, spowodowanej chorobą bez względu na wykonanie w stosunku do nich przymusu ubezpieczenia na wypadek choroby.

Prawo to zabezpieczeni odzyskują ponownie z chwilą, gdy w okresie ich bezrobocia stan zdrowia pozwala im na podjęcie właściwej pracy.

§ 2. Jeżeli zabezpieczeni nie mogli z powodu choroby dokonać zgłoszenia o zasiłek, lub po dokonaniu go utracili prawo do zasiłku, jednak pragną po wyzdrowieniu korzystać z zasiłków, winni po zgłoszeniu złożyć w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy, prócz z reguły wymaganych dowodów, świadectwo lekarskie, względnie piśmienne zaświadczenie rządcy lub właściciela domu, stwierdzające daty zachorowania i wyzdrowienia bezrobotnego. W razie wątpliwości, czy zgłaszający się po chorobie bezrobotny jest zdolny do pracy, zarząd obwodowy winien zarządzić lekarskie badanie bezrobotnego.

§ 3. Zgłoszenie z dowodami, wymienionymi w § poprzednim, winno być dokonane przez bezrobotnych:

1) których stosunek najmu pracy został rozwiązany po rozpoczęciu się choroby, — w ciągu miesiąca od daty wyzdrowienia,

2) którzy zachorowali w czasie pierwszego miesiąca po dniu rozwiązania stosunku najmu pracy i przed zachorowaniem nie zgłosili swego prawa do zasiłków, — w ciągu miesiąca od dnia rozwiązania stosunku najmu pracy po odliczeniu czasu choroby.

Bezrobotnym, którzy zachorowali po zgłoszeniu się o zasiłek lub w czasie pobierania go, dalsze zasiłki są wypłacane bez 10-dniowego okresu wyczekiwania, przewidzianego w art. 13 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 4. Prawo do zasiłków na wypadek bezrobocia tracą zabezpieczeni na cały czas trwania niezdolności do pracy (inwalidztwa).

Prawo do zasiłków przywraca się bezrobotnym inwalidom:

1) gdy odzyskają zdolność umożliwiającą im wykonywanie pracy, zaofiarowanej w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy. Stopień zdolności do pracy winien być stwierdzony przez zakład przymusowego ubezpieczenia od wypadków lub inny zakład ubezpieczeń społecznych, a w razie niepodlegania obowiązkowi ubezpieczenia, przez lekarza powiatowego lub inspektora pracy, — względnie

2) gdy inwalida zgłasza w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy nowy wypadek bezrobocia, niespowodowanego stanem inwalidztwa lub jakąkolwiek inną przyczyną, która na mocy art. 4 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia pozbawia prawa do zasiłków.

Zarządowi obwodowemu funduszu bezrobocia przysługuje prawo nieprzyznania zasiłku lub zawieszenia prawa pobierania ich w stosunku do pozbawionych pracy inwalidów w razie udowodnienia przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, że dany inwalida nie jest zdolny do stałej pracy.

§ 5. W wypadku, gdy pozbawieni pracy inwalidzi, odzyskawszy częściową zdolność do pracy, pragną wykorzystać uprawnienia przewidziane w ust. 2 § 4 niniejszego rozporządzenia, winni przy zgłoszeniu się do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy złożyć, prócz dowodów wymaganych z reguły, rezolucję zakładu ubezpieczeniowego w sprawie przyznania lub odmowy renty lub, w braku takiej rezolucji, świadectwo lekarskie, które winno zawierać:

- a) określenie stopnia zdolności do pracy,
- b) datę, od której zabezpieczony jest inwalida, oraz
- c) datę, od której stał się częściowo zdolnym do pracy.

§ 6. Zgłoszenie się do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy o zasiłek winno być dokonane przez inwalidę:

1) którego stosunek najmu pracy został rozwiązany po wypadku inwalidztwa — w ciągu miesiąca od daty wydania rezolucji zakładu ubezpieczeniowego, względnie zaświadczenia lekarskiego,

2) który stał się inwalidą w okresie pierwszego miesiąca po dniu rozwiązania stosunku najmu pracy i uprzednio nie zgłosił swego prawa do zasiłku — w ciągu miesiąca od daty wydania rzeczony rezolucji lub świadectwa lekarskiego po odliczeniu czasu pomiędzy dniem rozwiązania stosunku najmu pracy a dniem powstania inwalidztwa.

Bezrobotnemu, który stał się inwalidą po zgłoszeniu się o zasiłek lub w czasie pobierania zasiłków, dalsze zasiłki winny być wypłacane bez okresu 10-dniowego wyczekiwania, przewidzianego w art. 13 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 7. Zabezpieczeni, pozostający bez pracy na skutek strajku, tracą prawo do zasiłków z funduszu bezrobocia na cały czas trwania strajku, w zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni.

Prawo do korzystania z zasiłków funduszu bezrobocia przywraca się tej kategorii osób z chwilą zlikwidowania strajku, jeśli nadal pozostają bez pracy.

Nie będzie uważane za strajk w rozumieniu niniejszego rozporządzenia zaprzestanie pracy, co do którego właściwy okręgowy inspektor pracy stwierdzi, iż wywołanem zostało wyraźnie nieprawidłowymi działaniami lub zarządzeniami ze strony przedsiębiorcy.

§ 8. Zabezpieczeni, których stosunek najmu pracy został rozwiązany na skutek tego rodzaju przewinień, które na mocy obowiązujących ustaw powodują natychmiastowe wydalenie z pracy, tracą prawo do zasiłków z funduszu bezrobocia, aż do czasu zgłoszenia przez zabezpieczonego nowego wypadku utraty pracy, co do którego ustawa o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia nie zawiera zastrzeżeń, ograniczających prawa do wzmiankowanych zasiłków.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokał*
